

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PART DÉLMAGYARORSZÁGI NAPILAPJA

A burzsoázia szembe akarja állítani a munkást a paraszttal és a munkásegység megbontására törekszik

Meg kell védenünk a demokrácia stabilizációját a tőkések és politikai méregkeverők intrikáitól!

Miért nincs Magyarországnak egyellen barátja sem a párisi békeértekezleten?

„Baj van a koalícióval: nincs benne őszinteség”

Révai József és Rajk László elvtársak beszéde az MKP szegedi nagygyűlésén

(Szeged, szeptember 2.) A szegedi és szegedkörnyéki munkásság, parasztság és értelmiség hatalmas, lelkes tömegeinek részvételével folyt le vasárnap délelőtt a Magyar Kommunista Párt új kenyér- és forintünnepe a Klauzál-téren. Jóval a nagygyűlés megkezdése előtt benépesedett a tágas térség. Az üzemi munkások munkahelyeiken gyülekeztek, innen vonultak zászlók és demokratikus jelmondatokat hirdető táblák alatt a nagygyűlés színhelyére. A táblákon igen sok, főleg a forintra vonatkozó ötletes jelmondatot olvashattunk, több tábla a gyűlés szónokait, Rajk László és Révai József elvtársakat, valamint a munkásegységet ábrázolta. A tömör sorokban menetelő komoly munkásteremtők és nők falankszai után közben-közben úde színlőként hatottak a gyermekek csoportjai, amelyek közül kivált a Szegeden nyaraló bányászgyermekek munkásindulókat és népdalokat éneklő csapata. Nagy számban volt képviselve a felvonuláson a tanyai és a fa-

lusi parasztság. élénk bizonyosságával, hogy a Magyar Kommunista Párt a parasztiok pártja is. A tanyaiak és a környékbeli falvak népe felvonulásának élén lovasbandérium haladt. A nyalka lovaslegényeket a nagygyűlés közönsége lelkesen megtapsolta. A messze tanyákról és falvak kommunista parasztszázadok vettek részt a felvonulásban.

A gyűlést háromnegyed 11 órakor nyitotta meg Tombác Imre elvtárs nemzetgyűlési képviselő. Üdvözölte Rajk László és Révai József elvtársakat, a fővárosi vendégeket, a testvér munkáspárt, a Szociáldemokrata Párt kiküldöttjeit, a hatóságok jelenlévő vezetőit és megnyitotta a nagygyűlést.

Egy tápei menyecske járult ezután az elnöki asztal elé és új buzából sütött friss, ropogós kenyeret nyújtott át Rajk László elvtársnak formás beszéd kíséretében. Az elnöklő Tombác Imre elvtárs ezután átadta a szót Rajk László elvtársnak.

Rajk László:

Politikailag is stabilizálni kell az országot

— Aug egy hónap telt e azóta, hogy bevezettük a jó forintot. A jó forintot elsősorban nem a nyugatról hazahozott arany teremtette meg, a forint a magyar dolgozó társadalom, a munkásság, a parasztság és a haladó értelmiség több mint másfél évtizedes kemény küzdelmének az eredménye. Ahhoz, hogy forintot teremtsünk, a romokból újra kellett építenünk az üzemet, hogy tudjunk árut termelni a magyar nép szükségleteinek kielégítésére. A jó forintot nemcsak a magyar nép életlehetőségeit biztosítottuk, de ezzel párhuzamosan politikai életünkben egy csomó tisztítást hajtottunk végre. Végrehajtottuk következetesen a közigazgatás megtisztítását. Vádak hangzóttak el, hogy a közigazgatás megtisztításával államgépezetünket tettük tönkre. Ezzel szemben ma már egy hónap telt el a tisztogatás végrehajtása óta és nem vitáit válszólhatunk ezekre az állításokra, hanem tényekkel.

A gabonabeszolgáltatás végrehajtása sokkal pontosabban megy, mint az elmúlt esztendőben, a beszállítatlanság 30-40 százaléka megtörtént, a parasztság beszállítatlansági készsége mellett ez mutatja közigazgatásunk javulását is.

De a jó forintot nem önmagáért vezettük be. Biztosítani kell további értékelendőségét. És a gazdasági stabilizáció mellett

stabilizálni kell az országot politikailag is.

Nemcsak kenyeret akarunk ebben az országban biztosítani magunknak és családunknak, hanem rendet, nyugalmat és békességet, a demokrácia rendjét, nyugalmat és békességét. Következésképpen eljárunk azokkal szemben, akik a magyar nemzetnek, a magyar dolgozó társadalomnak rendjét, nyugalmat és bé-

kességét zavarni akarják.

A miniszter ezután a rendőrség átszervezéséről ezeket mondotta:

Ez nem azért történik, mintha a rendőrséget le akarnánk építeni, hanem ellenkezőleg azért, hogy összehasonlítható, zártabb, fegyelmesebb sorokban sokkal nagyobb erőt képviseljen azokkal szemben, akik a magyar dolgozó társadalom ellenségei.

A magyar dolgozó társadalom törekvései mellett ott állunk teljes szilunkkal és kérjük továbbra is Magyarországot öntudatos parasztságtól, munkásságtól és haladó értelmiségtől, hogy a kormány következetes és még nem alkuvó szerveivel együtt vigye diadalra a jó forintot a megintáthatatlan demokratikus magyar köztársaságot.

A belügyminiszter szavait gyakran szakította félbe lelkes éljenzés és befejező szavai szünni nem akaró taps kísérete.

Révai: Rá kell nézni a nagytőkések hőmére

Ezután Révai József nemzetgyűlési képviselő szólott Szeged dolgozóihoz.

— Ma már, a forint egyházasaposszülésnapján — kezdte beszédét — ezt a csecsemőt nem szükséges dicserni. A csecsemő egészséges és az apját illetően sokat vitatkoztak. Hogy könnyű az apaságot megállapítani. Csak rá kell nézni, kire hasonlít? (Leles felkiáltások: Eljen Rákosi Mátyás, a forint apja!)

— Ma már ott tartunk, hogy beszélhetünk a forintvilággal járó bajokról is. A legnagyobb baj az, hogy kevés van a forintból, a másik baj az, hogy túmagasak az iparcikkek árai és a harmadik, hogy nincsen a munkanélküliség. Kevés a forint, az igaz, de még mindig jobb

a kevés, de jó forint, mint a sok, de rossz pengő. Le kell szorítani az iparcikkek árát és ennek a célnak érdekében össze kell fogni a városi munkásságnak és a dolgozó parasztságnak.

Nem a munkabér az oka annak, hogy magasak az iparcikkek árai, hanem a kartellék, a gyárosok, a nagykereskedők.

Súlyos probléma a munkanélküliség. Ennek a megoldása most a legfontosabb kormányfeladatok egyike. Először is gondoskodni kell arról, hogy a szanálási költségvetés keretében a közmunkákra előirányzott összegek minél előbb a munkanélküliség elleni harc érdekében találjanak felhasználást. Az állami közmunkák mellett közszociális és állami munkakamatok teremtésével kell enyhíteni a munkanélküliséget. A harmadik lépés abban áll, hogy megkönyvítjük az egyes szakmák munkanélküliségének átlentését olyan szakmákba, ahol szükség van rájuk. Végül

a hőmére kell néznünk azoknak a tőkéseknek, akik mesterségesen növelik a munkanélküliséget.

A nagytőkések és gyárosok hozzá szoktak az infláció alatt a kényelmes élethez, amikor az ujjukat sem kellett megmozdítani. Hiszen pénz adott az állam. Ez a világ elmúlt.

Arról van szó, ki vezesse ezt az országot

Megcsináltuk a jó forintot. A jó forint azonban nem több, mint a kiinduló pont a felmunkához. Ahhoz, hogy előbbre menjünk egy dolgot kell: többet termelni! Csak akkor lehet a realbér, ha a termelés is növekszik.

Ha a forint mennyiségét növeljük, a termelés növelése nélkül, az inflációra vezet, és ezzel aláaknázzuk a forintot.

Ezt nem akarhatja az öntudatos magyar munkásság.

Révai József ezután a belpolitikai kérdésekre tért át és hangoztatta, hogy ahelyett, hogy a forint megteremtésével megnyugvás állt volna elő és az ellentétek enyhültek volna, azt látjuk, hogy a politikai helyzet élesedik. Az ellentétek nőnek.

Felvetődik a kérdés: Ki vezesse az országot? A munkások, a parasztság, a haladó értelmiség vezesse-e vagy a magyar nagytőke?

A nagytőkések osztály olyan demokráciát akar, amely semmi egyéb, mint fűgefalevél a saját osztályuralom számára. Mi erre azt feleljük: Nem kérünk belőle.

Ki ellensége a parasztnak?

A koalícióról szólva hangoztatta: A Kisgazdapárt jobbára azt állítja, hogy mi kommunisták ellensége vagyunk a parasztságnak.

Aki ezt állítja, aki ezt meri

mondani, az szövetségese a kartelléknek, a nagytőkének.

Azt állítják minkünk, hogy mi ellensége vagyunk a parasztságnak, a mezőgazdaság érdekképviselőinek. Ez nem igaz. Nemcsak nem vagyunk ellensége, hanem mellette vagyunk teljes szívvel. Mi voltunk azok, akik a paraszti érdekképviselőt megteremtésért sürgöttük, de

ellenfe vagyunk annak, hogy olyan paraszti érdekképviselőt csináljanak, amely szembe állítja a munkást a paraszttal és mely a parasztság milliói tömegei felett egy maroknyi zsíros parasztot, egy maroknyi nagygazdát tesz urra.

Benyújtotta a Kisgazdapárt a nemzetgyűlésben a mezőgazdasági érdekképviselőkről szóló törvényjavaslatot. Ez a törvény rossz, elfogadhatatlan, éppen a parasztság érdekében.

Azért rossz és azért elfogadhatatlan ez a törvényjavaslat, mert 6 százalék jó módú gazdának 50 százalék befolyást akar biztosítani az érdekképviselő szervek vezetésében.

Ez azt jelenti hogy 6 százalék maroknyi zsíros paraszt érdekében ki akarják szorítani a parasztságnak döntő nagy többségét. Nem megyünk be ebbe sem, hogy kipróbálják vonni az érdekképviselő törvény révén a munkaközvetítés jogát a földmunkás szakszervezet kezéből. A Kommunista Párt két nappal ezelőtt önálló törvényjavaslatot nyújtott be a munkaközvetítéséről. Ennek a törvényjavaslatnak a célja, a munkajáradóknak az országban való elterjedése.

Csodálatszerűen éppen az a pár ellenzi ezt a törvényjavaslatot, amely azt mondja magáról, hogy képviseli a parasztságot.

A hintapolitika és a párisi béke

A béketárgyalásokról szólva Révai József megállapította, hogy Magyarország békekilátásai romlottak párhuzamosan azzal, ahogyan romlott a helyzet itt bent az országban. Magyarország területi igényeiről végleges döntés Párisban még nem történt, de sajnos abból, ami eddig történt, arra a következtetésre kell jutni

nem valószínű, hogy Erdély egy részéről vonatkozó igényt a békekonferencián elfogadják ismerni.

A békekonferencián kiderült, hogy Magyarországot a maga területén és egyéb igényei dolgában nem támogatja egy nagyhatalom sem, vagyis

olyan politikát vittünk, amelynek következtében két szék között a földre estünk. Ugy hívják ezt, hogy hintapolitika.

Nem voltunk igazi jóbarátságban a Szovjetunióval, de nem kaptuk meg Angliának és Amerikának a támogatását sem. A Szovjetunió, Jugoszlávia, Lengyelország és Bulgária nem holmi szláv érdekeket védelmeznek Párisban.

Ezek az országok a tartós békének és a nemzetközi haladásnak a demokráciának az ügyét védik a nyugati reakcióval, a nyugati imperializmussal szemben. Létérdeke a magyar demokráciának és a magyar nemzetnek, hogy saját békéjét haladását és demokráciáját együtt védje ezekkel a nemzetekkel, amelyeknek élén a nagy Szovjetunió áll.

Ez az, ami Magyarországot megmentheti, ez az, ami biztosíthatja a magyar nemzeti fejlődést, ha nem is most Párisban, de később Páris után.

Pasztíliának a méregkeverők!

Előbb azonban itthon kell rendet csinálnunk.

Mindenki érzi, hogy a koalícióval baj van. Nincs benne igazi egy-